

SMOLENICKÝ POSOL

ROČNÍK 3

2

JÚL 1993

ČASOPIS SMOLENICKEJ FARNOSTI

Na otázku: "Ako vieme, že je Boh?" sme si minule rozobrali, že k tomu môžeme prísť prirodzenou, rozumovou cestou. Ale máme ešte presvedčivejší argument, že ten Boh sa nám zjavil. Toto zjavenie nachádzame v Písme svätom a v ústnom podaní. Tentokrát si povieme o Písme svätom.

V Písme svätom je 72 kníh, z toho Starého zákona 45 a Nového 27. Hlavným autorom Písma svätého je sám Boh. On inšpiroval svätopiscov a použil ich ako účinný nástroj zjavenia svojej pravdy, pričom im ponechal ich schopnosti a spôsob vyjadrenia. Teda hovoríme, že knihy Biblie boli napísané z

prehlbujeme si **VIERU**

Písmo sväté sa nazýva aj Biblia, z gréčtiny kniha. V ňom nám Boh zjavuje svoju lásku a svoju starostlivosť o človeka. Najprv sú to dejiny vyvoleného národa od stvorenia sveta cez Abraháma, Mojžiša, prorokov až po Krista. Tieto dejiny nazývame Starým zákonom alebo Starou zmluvou.

V Novom zákone, či zmluve Kristus uzavrel s Otcom v našom mene novú zmluvu lásky, priateľstva a vernosti. Uzavrel ju svojim umučením, smrťou a zmŕtvychvstaním.

Vo Svätom písme sú zachytené len najvýznamnejšie zásahy Boha do dejín ľudstva. V Písme svätom Boh hovorí o sebe, zjavuje nám zmysel a cieľ nášho života, zjavuje nám Krista, zjavuje nám Cirkev, teda zjavuje nám najzákladnejšie pravdy, na ktoré by sme sami od seba neboli nikdy prišli. Je len logické, že kresťan má túžiť tieto pravdy čo najlepšie poznať. Ako hovorí sv. Hieronym: "Kto nepozná Písmo, nepozná Krista."

vnuknutia Ducha Svätého. Sv. Peter: "Pod vedením Ducha Svätého prehovorili ľudia poslaní od Boha." (2 Pt 1,31)

Sú to akoby Božie listy ľudom. Sú to slová pravdy, ale ako hovorí sv. Hieronym - pravda je v zmysle slov. Aj sa zvykne povedať medzi ľuďmi, "je to pravdivé ako Písmo sväté".

Keďže je to slovo Božie, majme k nemu primeranú úctu, radi a často z neho čítajme, lebo niet väčšieho bohatstva ducha na tejto zemi, niet lepšieho formovateľa charakteru, ako píše sv. Hieronym: "Písmo sväté plodí čisté duše."

Písmo sväté nikdy nevyčerpá, nikdy sa nedoučíš, ako poznamenáva sv. Ján Zlatoústý: "Podobá sa prameňu, čo ustavične vyvierá a tým hojnejšie tečie, čím viac čerpáme z neho."

Táto Kniha kníh nech nechýba ani v jednom dome! Keďže sú tam ťažšie miesta, ťažko zrozumiteľné, veľa symbolov, čítajme Písmo sväté obohatené poznámkami Cirkvi.

DNI ODDYCHU

K slovám, ktoré vedia potešiť a rozohriať srdce patria slová - prázdniny, dovolenka. Človek nie je stroj, potrebuje obnoviť, zregenerovať svoje sily, upevniť zdravie. Je to dokonca našou mravnou povinnosťou. "Nezabíjaj", nezabíjaj, neskracuj si svoj život prepätou prácou, nenič si svoj najzávažnejší kapitál prehnanou horúčkovitou činnosťou a rozumne sa šetri a zušľachtuj... Dominik Pecka hovorí: "Právo človeka na oddych je práve tak zdôvodnené ako právo na prácu." A k tomu nám Stvoriteľ pripravil vynikajúce sanatóriá prírody, zvlášť tá uzdravujúca trojica - slnko, voda, vzduch, ale tiež nádherné scenérie hôr, lúk, riek, jazier, morí nám pripravil pre naše potešenie. V prírode nachádzame teplú náruč Otcovu, akoby nám chcel povedať: "To pre vás som pripravil, deti moje." Treba mať vďačné srdce a oči otvorené pre krásu, vedieť sa nadchnúť. Filozof Deckart hovorí: "Je polovičatý človek, ktorý sa nevie nadchnúť." Teda vychutnajme tie nahromadené krásy, či už lístok kvetu, krídlo motýľa, sieť pavúka, steblo trávy, východ a západ slnka, hviezdnu oblohu a iné. A tiež aby sme vedeli z prírody ako z nejakej knihy čítať všemohúcnosť, krásu a lásku Stvoriteľa, ale tiež poďakovať sa za to všetko úprimnou modlitbou.

Lenže prázdniny nie sú zo slova "prázdnota" a dovolenka "že je dovolené všetko" a tu pridáva Dominik Pecka: "Oddych neslobodno hľadať v bezduchej nečinnosti, ani v hrubých telesných pôžitkoch, ale v povznesení mysle, v ušľachtilej zábave, radoostiach z prírody, umeenia, zo spoločnosti." Práve v týchto dňoch sa ukáže aký je náš charakter, morálka, sila viery. Mám zostať kresťanom vždy a všade, či na cestách, v horách alebo v cudzine. Vždy sa mám riadiť hlasom svedomia, silou svojho presvedčenia, rešpektovaním Božích prikázaní. Aj cez prázdniny a dovolenku mám povedať energické "nie!" - všetkým pokušeniam, zlým priateľom, časopisom ako i hriechnym príležitostiam.

Tiž platí aj cez prázdniny - ani jeden deň bez modlitby, ani jedna nedela bez sv. omše! Nech nám slúžia na povzbudenie turisti, ktorí prichádzajú do našich hôr a popri tom však nevynechajú v nedelu svätú omšu.

A tak Vám milé deti, mládež, farníci, prajem krásne, slnečné dni prázdnin a dovoleníek, aby ste sa nám dobre zotavili, spoznali nové krásy domova i cudziny, ale tiež aby vaše duše boli ešte bohatšie a odhodlanejšie slúžiť Bohu i ľuďom.

prehlbujeme si **MORÁLKU**

Popri svedomí Boh vedie človeka k štastiu pozemskému a večnému prikázaniami. Dáva ich človekovi pre jeho blaho, ako hovorí sv. Augustín: "Boh nikdy neprikazuje niečo, čo by nebolo tým najlepším pre tých, ktorým to prikazuje." Človek svojou zlobou zahlušil prirodzený mravný zákon a hlas svedomia, preto Boh dal Mojžišovi zákon napísaný, aby zákon prirodzený vysvetlil, objasnil a zdokonalil, ako to výstižne povedal sv. Augustín: "Čo nechceli ľudia čítať vo svojom svedomí, bolo napísané na tabuli." "Desatoro," ako povedal v rozhlasovej kázni dr. Anton Hlinka, "nie je 10 príkazov, či zákazov, ale 10

podmienok slobodného života, podmienok vnútornej slobody, lebo len takýto život je hodný koruny tvorstva - človeka, je zárukou sociálneho poriadku, pokojného a spravodlivého spoločenského života."

Desatoro je vlastne rozvinutie 2 najdôležitejších prikázaní: "Milovať budeš Pána, svojho Boha z celého srdca, z celej svojej duše, z celej svojej mysle a z celej svojej sily! a Milovať budeš bližného svojho ako seba samého!" (Mk 12,30) Tieto obsahujú všetky ostatné prikázania a vplyvajú na všetky

pokračovanie na str. 3

Do nášho časopisu sme dostali príspevok s prosbou uverejniť ho. Jeho znenie je takéto: "My starší sme si všimli, že keď sa do domu prinesú Katolícke noviny alebo iná katolícka tlač, nikto si ich ani nevšimne. Televízor sa však pozerá do noci. Veď dobrá katolícka tlač je akoby pokrm pre dušu." Je isté, že televízia a podobné druhy pasívnych zábav nám "chutia" lepšie

ČO NÁS NETEŠÍ...

ako čítanie nejakej duchovnej literatúry. Už sme si totiž príliš zvykli na zábavy, pri ktorých sme nečinní duševne i telesne, pretože pri množstve práce a povinností potrebujeme aj relaxáciu a oddych.

Na to, aby sme zobrali nejakú duchovnú knižku alebo časopis, je potrebné sebazaprenie. Ale je vôbec potrebné, aby sme čítali náboženskú literatúru (prípadne sledovali duchovné programy v televízore alebo rozhlase)? Určite je! Veď všetci sme ranení dedičným hriechom - vôľa sa oslabilá a naklonila k zlému a rozum sa zatemnil. Preto je potrebné, aby sme sa ustavične naplňali myšlienkami dobrá, lásky a pravdy a rástli v poznaní našej viery. Diabol veľmi dobre vie, že ak nás odvedie od duchovného života, dosiahne všetko. Lebo človek väčšinou robí zle len z nevedomosti. Nevedomosť síce ospravedlňuje, no dobrovoľné zotrvávanie v nevedomosti sa stáva hriechom.

Nestaňme sa teda podobnými tomu kapitánovi lode, ktorému je potrebné zabaviť sa a oddýchnuť si, ako sledovať kompas. A tak loď pláva a kapitán nevie kam. Buď si to vyžadovať sebadisciplínu a sebazaprenie, no ovocím bude duševný pokoj, elán a chuť do života a určite nastane čas aj na relaxáciu a zábavu. Pre večný život sa to určite oplati!

(J.V.)

NEVŠEDNÁ MLÁDEŽKA

Májová mládežnícka sv. omša bola spestrená zvláštnymi hosťami. Pozvanie na stretnutie s mladými našej farnosti prijal jezuitský páter, novicmajster z Trnavy aj so svojimi zverencami, jezuitskými novicmi. Boli sme plní očakávania, pretože u nás nie je všednosťou stretnúť sa s rehoľníkmi. Spôsobené je to najmä nedostatkom rehoľných povolaní. Vieme, že jezuiti sa v minulosti zaslúžili o znovuoživenie našich krajov z protestantizmu na katolícku vieru. Jezuiti i v našej farnosti robievali misie a ich zásluhy o duchovné pozdvihnutie Slovenska sú naozaj veľké.

Páter Bunček sa nám prihovril v kázni a hovoril o rehoľných povolaniach a o rôznych rehoľných spoločenstvách - rádoch. Pobádal nás k zodpovednému hľadaniu svojho poslania vo svete a teda svojho povolania. Mnohí sa nachádzame na križovatke svojho života a pýtame sa: "Čo ďalej? Ktoré povolanie je pre mňa? Manželstvo, kňazstvo, rehoľný život alebo nejaký sekulárny inštitút (laický apoštolát v normálnom svetskom živote)?" Určite dobre padlo poodhalenie rehoľného života a nahliadnutie za múry kláštorov. Svoje dojmy, zážitky, cestu k Bohu a rehoľnému povolaniu nám po sv. omši odhalili i dvaja novici (kandidáti a čakatelia na prijatie do rehole, ktorí žijú v kláštore a oboznamujú sa s takýmto spôsobom života).

Je potrebné, aby sme my, mladí, hľadali, kde nás Pán volá. A takéto oboznámenie s jedným z možných povolaní nám určite pomôže pri hľadaní správnej životnej cesty. Možno niekoho Pán osloví a povie: "Poď za mnou!" Takýto hlas treba skúmať a odpovedať naň. Veď tak veľa práce je v Pánovej vinici a robotníkov málo. Tu sme povinní všetci, aby sme prosili Pána žatvy o duchovné a kňazské povolania. Pán vie, ktorí vyprosili v našej farnosti kňazské povolanie a prosia za ďalšie... To je povzbudenie pre nás všetkých, pretože toľko budeme mať Pánových robotníkov, koľkých si vyprosíme.

(J.V.)

H O D Y v našej farnosti

Slávnosť Patrónky chrámu spojenú s výročím posviacky chrámu budeme v tomto roku sláviť v týchto dňoch:

Smolenice - 5. september
Lošonec - 25. júl
Smolenická Nová Ves - 15. august.

Moje prvé sväté prijímanie

Na moje prvé sväté prijímanie som sa spolu s ostatnými dievčatami a chlapcami dobre pripravovala. Chodila som na všetky skúšky a učila sa všetko, čo bolo treba. Na dišla sobota a moja prvá sv. spoveď. Celý deň som netrpezlivo čakala na nedeľu. Konečne tu bolo ráno a ja som si mohla obliecť svoje biele šaty. Trošku pršalo, ale nikomu to nevadilo. Pred farou sa v to ráno pred deviatou zišlo veľa ľudí a všetky prvoprijímajúce deti boli krásne vyobliekané. Dievčatá ako nevesty, chlapci ako ženisi. Vyhrávala dychovka, veď pre nás to bol jeden z najkrajších dní v živote. V sprievode nášho pána dekana a tety Elky sme prišli do vyzdobenej kostola. Začala sa sv. omša, v ktorej sme spievali my, deti. A konečne sme sa dočkali prvého svätého prijímania, kedy Pán Ježiš vstúpil do našich srdiečok. Potom som sa pred oltárom modlila d'akovnú modlitbu a ostatné deti opakovali po mne. Po omši sme išli všetky prvoprijímajúce deti na novú faru, kde nás už čakala bábovka s čajom. Popoludní na litániách sme spievali pesničky a recitovali básničky. Prišli nás pozdraviť aj väčšie deti.

Na záver sme sa poďakovali dôstojnému otcovi a tete Elke, ktorí nás trpezlivo pripravovali k prvému sv. prijímaniu. Ešte celý týždeň sme chodili do kostola tak krásne vyobliekaní a obetovali svoje prijímanie za rodičov, krstných rodičov, starých rodičov a všetkých tých, ktorí nás vychovávajú v láske k Pánu Bohu.

Prvoprijímajúca Dáša.

Farníci sa pýtajú... a tu je odpoveď

Jehovisti tvrdia, že Kristus nebol Boh a tiež, že sa to nenachádza ani v Písme svätom. Ako je to?

Zdá sa, že čítajú veľmi povrchné, alebo nechcú vidieť jasné výroky, že Ježiš Kristus je Boh. Niektoré uvediem:

"Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh." (Jn 1,1)

"Kristus je nad všetkým Boh, zvelabený navesky!" (Rim 9,5)

"On hoci má božskú prirodzenosť, nepridržal sa svojej rovnosti s Bohom." (Fil 2,6)

"Ja a Otec sme jedno." (Jn 10,30)

"Keď už nechcete veriť mne, verte mojim skutkom, aby ste poznali a vedeli, že vo mne je Otec a ja v Otcovi." (Jn 10,38)

Tomáš odpovedal Pánovi: "Pán môj a Boh môj!" (Jn 20,28)

Pán Ježiš 60 krát v evanjeliách sa nazýva Bohom, hoci užíva slová Syn človeka, Syn Boží, Syn Otca, ale v kontexte je jasné, že vystupuje ako Boh. Ako Boh odpúšťa hriechy, mení mravné zákony, bude súdiť živých i mŕtvych, prorokuje, koná zázraky.

O jeho božstve boli presvedčení apoštolí, ale tiež aj prví kresťania. Sv. Ignác v roku 106: "Kristus je v tele jestvujúci Boh" a mnoho iných. Dokonca aj rímsky spisovateľ Plinius ml. podáva správu cisárovi Trajanovi o vyšetrovaných kresťanoch, že ctia Krista ako Boha. Najkrásnejšie svedectvo je, že ako apoštolí, tak aj tisíce kresťanov položili život za vieru v božstvo Ježiša Krista.

Počuli sme vrúcny hlas - jak Matička volá nás

To je svätá pravda, že prehovorila nebeská Matka k farníkom v Smoleniciach. Ako si to inak vysvetliť, že sa nás toľko prihlásilo a naplnilo 5 autobusov. Nik nehľadel na skorú hodinu odchodu. Neodradil nás blížiaci sa dážď, ani chladné počasie. A to sme ešte netušili, že nás čaká viac, ako jesenné počasie.

S modlitbou na perách sme sa pohli. Prešli sme hranice bez najmenších obtiaží. Rakúsko nás privítalo so svojou typickou bedlivou čistotou. S veľkým očakávaním sme vystúpili v Mariazelli z autobusov. Išli sme sa ihneď predstaviť Matičke, ktorá je Patrónkou strednej Európy a teda aj našou. Bol to nezabudnuteľný zážitok zvlášť pre tých, ktorí boli v Mariazelli prvý raz. Bolo nás tam neú-

rekom veľa. Okrem domácich tu boli pútnici z Moravy, Maďarska a Slováci boli zastúpení z viacerých miest. Do svätej omše bolo voľno. Ja som bola s menšou skupinou v múzeu, ktoré je v miestnostiach oratória. Videli sme tam veľa ďakovných obrazov a obrázkov ručne vyšítych od šťastlivcov, ktorí boli v Mariazelli vyslyšaní. Sv. omša začala o štvrti na dvanásť. Hlavným celebrantom bol náš pán dekan. Medzi iným nám kládol na srdce, aby sme sa vrátili do svojich domovov, iní - lepší, aby to videlo a pocítilo aj naše okolie. Kazateľom bol náš otec Stanislav Sloboda, ktorý nás oduševnil k láske k našej duchovnej Matke. A nechýbali ani naši mladí speváci, ktorí svojimi piesňami a gitarou spestrili sv. omšu a predstavili sa

pútnikom svojím krátkym programom po sv. omši.

Popoludní sme sa na Kalvárii zúčastnili Krížovej cesty, na ktorej sme sa všetci zimou triasli, ale Pán nás zohrieval.

Na spiatocnej ceste sme sa zastavili vo Viedni, kde sme stihli iba nazrieť do Dómu sv. Štefana a už sme sa vracali domov. Chlad a dážď vystriedalo slniečko a my sme mali dojem, že sme v tento deň zažili všetky ročné obdobia.

Domov sme prišli ešte za svetla plný oduševnenia a nadšenia a s blaženým pocitom, že sme jedna rodina.

Bud' Bohu chvála!

(Sr.E.)

OBNOVENIE TRADÍCIE

V minulom čísle nášho Posla náš kronikár pán Michal Indrichovič nám pekne opísal, ako sa odbavoval Veľký pôst a Veľká noc v Smoleniciach do roku 1951. Nechceme zostať len pri spomienkach, ale chceme pokračovať v krásnej tradícii. A tak veriaci zo SNV a Smoleníc spolu s naším duchovným otcom, pánom dekanom, večer na Zelený štvrtok o 21.30 hod. absolvovali púť od Božej muky na rázcestí v SNV až na Kalváriu do Smoleníc. Pri každej soche, kríži a v kostole veľadôstojný pán dekan predniesol krátku meditáciu, desiatok ruženca a prosby. Pri Ferechovom kríži čakali už veriaci zo Smoleníc. Odtiaľ tichá, už početnejšia modlitbová procesia putovala obcou Smolenice ďalej. Bolo dosť chladno, no tým viacej teplo v duši. Hrial nás pocit lásky k trpiacemu Spasiteľovi, pocit vzájomnej bratskej spolupatričnosti, pocit, že túto našu adoráciu obetujeme nielen za seba, ale i za našich blízkych, za našu farnosť, za náš národ, za naše duchovenstvo, za Cirkev a pod.

Pre hustý dážď sme nemohli ísť na Kalváriu. Preto sa púť ukončila vo farskom kostole pri eucharistickom Spasiteľovi, ktorý už tradične býva na Zelený štvrtok premiestnený na bočný oltár Božského Srдца. V tichej meditácii sme sa zamýšľali, ako náš Spasiteľ v Getsemanskej záhrade začína svoje veľké vykypiteľs-

ké dielo za spásu našu a celého sveta. S kňazským požehnaním nášho duchovného otca sme sa rozišli spiacou dedinou domov.

(E.)

MISIJNÉ OKIENKO

V poslednom čísle Smolenického posla v misijnom okienku sme uverejnili mimo iného aj informáciu o "Omšovom misijnom spolku" s odporúčaním a požehnaním sv. Otca, Jána Pavla II. Za tých niekoľko mesiacov máme povzbudzujúce výsledky. Do "Omšového misijného spolku" sa prihlásilo 107 veriacich z celej farnosti, z toho z Lošonca 39 veriacich. Takto prispeli veriaci čiastkou 10 700.- Sk na misie. Pripomínam, že vlni v októbri pri misijnej zbierke sa vybralo práve toľko. Keď vezmeme do úvahy, koľko už veriaci obetovali na farské stredisko, či už finančne alebo prácou, z toho vidieť, že naši farníci majú šľachetné srdcia a myslia vážne berú aj duchovnú a náboženskú stránku života. Ved' i farské stredisko predstavuje kus misijného diela. Ostáva iba dúfať, že naši veriaci v tejto bohumilej činnosti nepoľavia.

(L.M.)

Čo nového v LOŠONCI

Pútnickú činnosť začala KJŽ v tomto roku návštevou Šaštína 13. mája pri príležitosti 76. výročia zjavenia Panny Márie vo Fatime. I keď bol 13. máj pracovným dňom, zúčastnilo sa tejto duchovnej slávnosti 34 našich veriacich. Nezabudnuteľným dojomom pre mnohých bola prítomnosť našich pánov biskupov, veľkého množstva kňazov, rehoľníkov a rehoľníč. Na záver bohoslužby sa prítomní zasvätili Nepoškvrnenému srdcu Panny Márie.

V nedeľu 16. mája sa konala svätá omša pri kaplnke v Jahodníku, ktorá je zasvätená Nepoškvrnenému srdcu Panny Márie. Bol to už tretí rok, čo sa v tomto milom a príjemnom horskom prostredí uskutočnila v mariánskom mesiaci obeta lásky. Túto milú slávnosť spestrili svojimi piesňami naši mladí a tiež naši mladí priatelia - speváci zo Smoleníc.

Dňa 12. júna v sobotu, zorganizovala KJŽ zo Smoleníc púť k Panne Márii do Mariazelli. Tejto spoločnej farskej púte sa zúčastnilo 51 našich veriacich. Duchovným prínosom bolo celebrovanie nášho vdp. dekana a vdp. Slobodu slovenskej sv. omše, ich prítomnosť na krížovej ceste a možnosť i v tomto pútnickom mieste očistiť si duše. Srdečná vďaka patrí našim sestram zo Smoleníc, ktoré nám umožnili zúčastniť sa tejto púte.

V nedeľu 13. júna bola v našej obci vonkajšia slávnosť Božieho Tela. Na oslavu Spasiteľa pripravili naši veriaci veľmi pekné a dôstojné oltáre, ku ktorým cestu vyzdobili zelenými halúzkami. Dôstojný priebeh slávnosti organizačne zabezpečili naši bratia požiarnici.

Ešte v tomto roku chce KJŽ zorganizovať púť do Marianky a podľa záujmu do Levoče a Šaštína.

(Loš.)

prehlbujeme si MORÁLKU

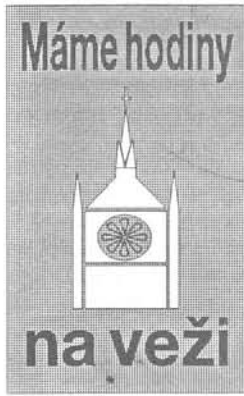
dokončenie zo str. 1

duševné sily človeka. "Na týchto 2 prikázaniach spočíva celý Zákon i Proroci." (Mt 22,40) Sv. Augustín ešte aj tieto 2 zredukoval do slov: "Miluj a rob čo chceš!" a sv. Pavol: "Naplnením zákona je láska." (Rim 13,10) Sv. František Sal.: "Kto žije bez lásky, je mŕtvý!" a Remarque: "Bez lásky je človek len mŕtvola na dovolenke."

Láska k Bohu a k blížnemu sú tak zrastené, že sa majú aj súbežne zachovávať. Sv. Ján: "Kto by povedal "milujem Boha" a nenávidí

svojho brata, je klamár." (Jn 4,20) alebo tiež: "Ako môžeš milovať Boha, ktorého nevidíš, keď nemiluješ brata, ktorého vidíš?"

Bud' me Bohu vďaka za veľký dar prikázání, týchto "dopravných značiek na ceste do neba", ktoré nás chránia od mnohých nepravdom a mravných havárií. Spytujme si denne podľa nich svoje svedomie, kontrolujme, či sme neodbočili z pravej cesty a nepotlkame sa v bludisku svetského chaosu a novopohanskej mravnej mizérie.

Obecný úrad v Smoleniciach pripravil svojim občanom k Veľkej noci ozaj krásny dar - nové vežové hodiny na 3 stranách, ktoré inštalovali majstri z Moravy. Tieto hodiny nielen ukazujú, ale aj oznamujú čas každú štvrt'hodinu. Dúfame, že po počiatočných "muškách" sa ustáli presnosť.

V mene farníkov vyslovujeme úprimnú vďaku za tento počin a tiež vďaku za obnovenie pamätníkov, ako i krížov a sôch v obci.

Vežové hodiny nás upozorňujú na dôležitosť času: "Váž si každej hodiny, neplytvaj s časom, čas sú peniaze!", ale tiež pamätajte, že jedna hodina bude v našom živote posledná.

Z našej stavby

Práce na stavbe napredujú podľa plánu. Exteriér je zväčša hotový a prakticky je sprístupnená spoločenská miestnosť, kde sa aj konalo "posedenie lásky" po prvom svätom prijímaní detí. Zostávajú ešte práce v interiéri, či už podkladné potery, dlažba, parkety, hygienické zariadenia, obklady, drevárske výrobky, schody, maľovky, lampy, nátery a iné. Práce je ešte stále dosť, ale je v našich silách a schopnostiach, zvlášť keď dobre zafinišujeme, že na hody by sme mohli byť zväčša hotoví a na birmovku - 10. októbra dať budovu posvätiť.

V tom nám Pán Boh pomáha, ako i Patrón našej stavby sv. Jozef!

BIRMOVKA SA BLÍŽI...

Dátum birmovky (10. október) sa približuje, ale neleníme ani v príprave. Prebrali sme si základy viery a už v nasledujúcich týždňoch bude zápis birmovancov, kde si popri osobných dátach birmovanci uvedú nové birmovné meno ako i birmovného rodiča, teda svojho nebeského a pozemského patróna. Birmovanec by mal vedieť život svojho nebeského ochrancu a mal by sa snažiť ho nasledovať. Birmovný rodič môže byť iba dobrý katolík. Kto ešte nie je birmovaný alebo nežije vzorným kresťanským životom, nemôže sa zaručiť za kresťanskú výchovu svojho birmovného dieťaťa.

Ktorí tu neboli na prvom sv. prijímaní a prišli sem z inej farnosti, prinesú si so sebou aj krstný list. Pri zápise birmovanec zodpovie otázky zo základov viery, prípadne modlitby a náboženské pravdy. Tiež dostanú otázky z druhej časti (morálka, sviatosti a zvlášť sväté birmovanie), ako i malý zošitok, kde si budú značiť, čo všetko v túžbe a očakávaní príchodu Duča Svätého z lásky vykonajú.

Aj v kostole od júla v príhovoroch sa zameriame k birmovke a každý piatok bude stretnutie birmovancov na svätej omši so zvláštnym príhovorom.

V Prievidzi sa konal kongres abstinentov Slovenska pod názvom "Triezva spoločnosť". Má 15 klubov abstinentov a 326 individuálnych členov. Svetová organizácia

Abstinentenské OKIENKO

"Dobří templáři IOGT" vznikla v roku 1851 a združuje vyše 6 miliónov členov z 50 krajín sveta, ktorí sa dobrovoľne vzdali alkoholu a iných drog. Zatiaľ v tejto spoločnosti nie sme prihlásení, ale hodláme tak urobiť, keď sa naše rady ešte rozšíria.

Tým, ktorí obhajujú alkohol, že dokonca slúži k zdraviu, či podporuje trávenie, dávam do pozornosti slová Diamonda z knihy "Ako si ovládať telo". K tomu, že "trochu vína pri jedle napomáha trávenie", píše: "Nech to bol hocikto, kto vymyslel túto hlúposť, určite bol členom nejakej veľkej vinárskej pivnice. Naše telo potrebuje k tráveniu asi toľko pomoci ako ku žmurkaniu alebo k dýchaniu. Sú to autonómne reakcie. Víno prinajmenšom spomalí trávenie. Podobne ako motorické reakcie, spomalí alkohol aj trávenie. Víno je kvasný nápoj, preto zničí každú potravu s ktorou sa dostane do styku. Každý druh alkoholu zaťažuje pečeň a obličky." (str. 117)

Základom zdravia je striednosť vo všetkom, v jedle, pití a iných pôžitkoch telesných. To je tajomstvo dlhého veku. Všetci veľkí medrci boli striedmi.
KOMENSKÝ

Otužuj telo! Nepodávaj muviac potravu ako treba. Nepoživaj omamujúcich nápojov! Otopujú jemnocit a ochromujú dušu.
PYTHAGORAS

Boh nás stvoril pre šťastie, pre zdravý život, ako to vyjadril Kurt Tepperwein, že vo svojej podstate sme od prírody zdraví a keď neurobíme chyby, aj zostaneme zdraví. Lenže človek robí nesmierne veľa chýb vo svojej životosspráve, ekológii a v narušení vnútornej harmónie. Tiež veľa chýb sa robí vo výžive. Toto sa snaží zmierniť H. a M. Diamond v knihe "Ako si ovládať telo", je to americký bestseller v náklade 9 miliónov. Autori sa v nej snažia upevniť zdravie, posilniť životnú energiu, vedú k schudnutiu bez pocitu hladu. V čom je podstata tejto obnovy a nového životného štýlu? Sú to tri biologické cykly, podľa ktorých závisí schopnosť človeka zúžitkovať dennú potravu. Od poludnia do večera (12-20 hod.) príjem (jedenie a trávenie), od večera do rána (20-04 hod.) cyklus asimilácie (vstrebávanie) a od rána do obeda (4-12 hod.) cyklus eliminácie (odbúravanie a vylučovanie odpadových látok). Teda je potrebné zbaviť sa jedovatých látok, z ktorých vznikajú choroby, únava a nadváha.

Najdôležitejším jedlom je ovocie. Má sa konzumovať nalačno a nikdy nejest ovocie s niečím iným, alebo bezprostredne po inom jedle. V cykle vylučovania má sa požívať len ovocie!

V období príjmu treba správne jedlá kombinovať. Ľudské telo

nie je plánované tak, aby bolo schopné stráviť naraz viac ako jedno zahustené jedlo. Zahustené jedlo je každé jedlo okrem ovocia a zeleniny. Teda nie je správne jesť mäso so zemiakmi, alebo ryžu s rybou, ale mäso so zeleninou, zemiaky so zeleninou a podobne. Konzumovanie 2 zahustených jedál naraz vedie k znehodnoteniu potravy a skazené jedlo nie je schopné sa zabudovať do organizmu. Podľa autora koncentrované jedlá (bielkoviny, uhlohydráty) by nemali prekročiť 30 % skonzumovaného jedla a tých 70 % by malo tvoriť ovocie a zelenina.

Autor ďalej poukazuje na škodliviny, ktoré treba obmedziť, prípadne vylúčiť ako napr. káva, čaj (nie bylinkový), osviežujúce nápoje s oxidom uhličitým, rafinovaný cukor, alkohol, soľ, mlieko a mliečne výrobky, vajcia a tiež obmedziť mäsité výrobky, lebo

naš organizmus je stavaný na rastlinnú stravu. Teda to je podstata myšlienok tejto populárnej knihy. Iste môžu byť k tomu rôzne názory a pripomienky, ale v prospech tejto knihy svedčia tí, ktorí sa vydali na túto cestu a cítia sa ozaj zdravší, vitálnejší a aj štíhlejší. Treba skúsiť a presvedčiť sa! (Autor knihy v priebehu 2 mesiacov schudol 18 kg bez pocitu hladu.)

Nevšedná udalosť - peší pútnici...

Dnes už je akosi úplne normálne chodiť na púte autobusom, vlakom alebo autom. Pešie púte sa akosi vytratili a peších pútnikov je dnes už dosť málo. No tento rok, na sviatok Zoslania Ducha Svätého, sa skupina peších pútnikov zo smolenickej farnosti opäť vybrala na putovanie k našej Sedembolestnej Matke, Panne Márii v Šaštíne.

V sobotu ráno o 9,00 hodine sa pútnici s požehnaním od nášho pána dekana vybrali na púť, ktorá má byť obnovením tradície niekdajších pútí veriacich k Sedembolestnej, Patrónke Slovenska. Bol to skutočne zážitok a skúsenosť až rodinného spoločenstva Cirkvi a človek pocítil, že Cirkev, spoločenstvo ľudí, kráča k spásu a je povinnosťou každého všímať si ostatných a vzájomne si pomáhať, aby sme tento cieľ všetci dosiahli. Na smutnej tvári Prebolestnej Panny sa musel zjaviť úsmev, keď sa nad Malými Karpatami vznášal spev na oslavu Boha a prosby k našej Orodovnici a Pomocnici, ktorá nikdy neopustila svojich verných. Prosili sme za našu farnosť, deti, mládež,

rodiny, chorých, opustených, za ľahostajných a vlažných, za kňazov, duchovné povolania, atď., atď. Ved' aj každý z nás má svoje osobné problémy... Je za čo sa modliť a toto je cesta za obrodou nášho srdca, rodiny, farnosti, Cirkvi, národa a celého Slovenska. Naša Matka nás určite neopustí.

O čo viac námah nás stála cesta do Šaštínskej baziliky, o to väčšiu radosť a pokoj sme pocítili, keď sme dorazili k cieľu našej púte. Pri svätej omši sme zakončili naše prosby a vďaka svätým prijímaním. No pre mnohých to nebolo ukončenie, pretože zostali bdiť pri Matke Božej celú noc a všetky námahy sa premenili na Božiu milosť, ktorú tak veľmi potrebujeme.

Vďaka Vám, drahí pútnici, za všetky obety a modlitby. Pre všetkých ostatných nech je táto púť povzbudením, aby sa čím viacerí pripojili k zástupom verných a obetavých synov a dcér Cirkvi a Matky Božej. Matka Božia, zhladni na naše prosby a nikdy nás neopušť, ale nás sprevádzaj svojím mocným príhovorom u svojho Syna.

(JV)

Zomrela nám najstaršia farníčka

Dňa 5. mája 1993 nám zomrela naša najstaršia farníčka Veronika Mišová z Lošonca vo veku 96 rokov. Ešte máme 2 farníkov nad 95 rokov a niektorých nad 90 rokov. Týmto našim "živým pamätníkom" prajeme od Pána tých ospievaných: "Sto rokov, sto rokov, nech žijú nám...!"

Ďalší spevák zomrel...

Ešte sme sa nestačili spamätať zo smrti speváka Jozefa L., už nás zasiahla nečakaná správa, že náš dlhoročný spevák, hudobník a cirkevný aktivista Vojtech Sloboda nie je medzi nami.

Vďaka, brat Vojtech, za všetko! Modlime sa: "Bože, vzhľadni lásku na jeho skutky, ktoré vykonal na Tvoju oslavu, pre Tvoj chrám a pre celú farskú rodinu!"

3 kostolníci do roka

V priebehu jedného roka zomreli 3 bývalí kostolníci. V júli minulého roka Alexander Rábara vo veku 81 rokov. V novembri m. r. Štefan Sloboda vo veku 93 rokov a v júni t. r. Jozef Roháč vo veku 80 rokov.

Bože, štedro odmeň ich lásku k Tvojmu domu!

3. ROČNÍK

športových hier kresťanských detí a mládeže

Priblížil sa máj a s ním nielen teplé a slnečné dni, ale i prípravy 3. ročníka športových hier detí a mládeže.

V piatok večer 7. mája kroky mladých nielen zo Smoleníc, ale z celého Trnavského okresu smerovali do ZŠ, ktorá sa stala na celý víkend ich prechodným bydliskom. O tom, že mládež nelení, ale má rada pohyb a hru, svedčil i počet bojachtivých športovcov, ktorí tentoraz prekročili štyristo. Škola sa zaplnila veselými tvármi, smiechom a kritikou. Rýchlo treba pozhadzovať batohy, spacie vaky a ísť do kostola. Tu sme všetci spoločne zhromaždení pri Pánom stole otvorili naše hry sv. omšou, ktorú celebraval náš vdp. dekan. Posilnení duchovným pokrmom a povzbudení slovami dôstojného pána, sme sa s chuťou mohli pustiť do boja.

Pred každou súťažou treba aj tréning. Ten sme urobili všetci spoločne už v piatok večer v telocvični. Popretáhovali sme si všetky kosti pri riadnej "divočine", ktorú pripravili chlapci hudobníci S. Adamec, P. Zvonár a A. Lančarič, ktorí sa starali aj o ozvučenie celého športového areálu počas hier.

Po takomto tréningu už nebolo nikomu ľahké pustiť sa s chuťou v sobotu ráno do športového boja. Poriadne vyštavení slinkom a pohybom si športovci doplnili kalórie výborným obedom, ktorý pripravili naše tety kuchárky. A po-

tom už hurá do ďalšieho zápolenia. A že sme si potrápili nielen telo, o tom svedčili aj naše hlasivky, ktorým sme dali riadne zabrať pri povzbudzovaní súťažiacich. Úsmev a radosť z tváří nevyimizli ani potom, čo nás vyrušil dážď. Nevadí, ved' čo sa neodohralo dnes, odohrá sa v nedeľu.

Nielen telo však potrebuje energiu. Nejaké tie joulíky treba dodať aj našej duši. A tak v sobotu večer náš kostolík praskal vo švíkoch naplnený omladinou, ktorá prišla osláviť svojho Tvorcu. Nadšený a radosný spev "Abba Otče" dokazoval nielen lásku k Otcovi, ale i to, že sa touto láskou vieme obdarovať navzájom. O tom nás presvedčil aj sobotňajší večer v telocvični pri hrách, súťažiach a scénkach. A potom už "Dobrá noc." Ráno nás čakajú finálové boje.

V nedeľu všetkých spachtosťov prebralo slniečko a vytiahlo ich von. A bojovalo sa do úmoru. Všetci chceli dokázať, že sú naj. Dokázali to i naši športovci. Chlapci futbalisti si vybojovali prvé miesto. A naše dievčenské futbalové žensstvo, ktoré nastúpilo pod znakom Orla, získalo tretie miesto. Nezahanbili sa ani naši volejbalisti, ktorí pre nás ukoristili bronz.

A priblížil sa záver. Mladí ľudia spojení nielen rukami, ale aj srdcom sa lúčili s úsmevom a spevom. A to je už naozaj koniec.

Komu za to všetko poďakovať? Predovšetkým nášmu Pánovi, ktorý nás takto zhromaždil spolu a dal nám možnosť spoznať nových priateľov. Pán Boh zaplať najmä Ing. Lubošovi Biňovskému, ktorý boi dušou týchto hier a jeho pravej ruke Marcelke Sedláčkovej. Vďaka patrí aj pani riaditeľke školy Benovičovej, ktorá nám vo všetkom vyšla v ústrety a všetkým, ktorí prispeli k tomu, aby sme prežili krásny víkend.

Bolo to krásne. To boli dni, ktoré nám dal Pán.

(I. Z.)

Veľkú radosť nám urobili naši chlapi Marcel Hrdlička, Jozef Vlachoš a Tibor Augustín, keď na stolnotenisovom turnaji v Trnave na Kopánke obsadili prvé miesto, keď všetky zápasy vyhrali. Vo finále porazili aj favorizovaných chlapcov z Kopánky, ktorí sa nestačili diviť, že máme také dobré stolnotenisové nádeje. Žeby už mladí "orlíci" dorastali pre stolnotenisového Orla?

S veľkou sympatiou sledujeme víťazné ťaženie nášho futbalového oddielu, ktorý po prvom prehratom zápase na jar má ozaj dlhú šnúru zápasov bez prehry. Škoda však, že to prišlo už neskoro, lebo svojimi výkonmi si iste zaslúžia hrať vo vyššej súťaži. Žeby ešte pomohla nejaká tá reorganizácia...?

O to ťažšie chvíle prežíva futbalový fanúšik z Lošonca, ktorý je beznádejne posledný, s jedným víťazstvom a aj to kontumačným. A pritom "nádielky" bývajú bohaté, ba aj dvojciferné. Chceme dúfať, že to dlho trvať nebude, že si futbalisti povedia: "Dost! Dost! Bolo ponižovania, nebudeme viac nikomu na posmech!"

V jedno krásne aprílové dopoludnie sa spolu smolenické a neštické defúrence vybrali na dlhú túru do prebúdajúcej sa jarou voňajúcej prírody, na Kršlenicu.

však, že nie sme žiadne "máčovky" a keď sa pred nami objavili biele skaly a potom zelená lúka, už nikto neľutoval tej námahy a všetci sme sa zhodli, že to stálo za to. Sedeli sme na tej najvyššej skale a obdivovali krásu pod na-

VÝLET NA KRŠLENICU

Stretli sme sa v Neštichu na rázcestí. Nebolo nás veľa, ale tým sme sa nedali odradiť. Hlavné bolo to, že sme všetci mali chuť prežiť niečo krásne a veselé, na čo by sme dlho spomínali. A preto nám nechýbala dobrá nálada, spev a prirodzené aj plné vaky nabalené dobrotami a špecialitami našich mamičiek.

Cesta však ani zďaleka nebola taká ľahká, ako by sa zdalo a bolo treba zdolať mnohé prekážky. Akciou číslo 1 bol prechod cez "Červené more" suchou nohou. Morom bol síce iba lesný potôčik, ale zato bol dosť široký a strom, po ktorom sme prechádzali predsa len nebol najhrubší. Bolo zaujímavé sledovať našu bandu, ako zdoláva prvú úlohu. Akcia sa vydarila a na druhej strane sme boli všetci suchí. Potom však nasledoval dlhočizný kopec a museli sme sa veľmi premáhať, aby sme sa nevrátili späť. Nepomáhali už ani ubezpečenia, že o chvíľu tam budeme. Nálada klesala. Dokázali sme

mi.

Dobre sme sa najedli, aby sme zvládli akciu číslo 2 - horolezectvo. O pár minút sme už boli dolu a chystali sa na veľký výkon. Každý vystupoval trasou podľa svojich možností. Objavili sa tu aj veľké horolezecké výkony, niektorí zdolávali aj menšie previsy. Niekedy nám aj nebolo všetko jedno, najmä vtedy, keď sme nevedeli, kde nohu položiť, ale o to väčšia bola radosť z úspechu.

Naším hláskom sme tiež nedali veľa odpočívať, veď nemôžu mlčať tam, kde treba chváliť nášho Otca. Naše hry, ktoré a smiech ho iste tiež tešili, veď veselého darcu miluje Boh.

Posledná akcia - cesta domov dopadla tiež dobre, na jednotku. Večer sme všetci unavení ale radostní zaľahli do svojich postelí. Vzdávam Ti vďaka, Bože, za tento krásny deň.

(E.G.)

Prišli, odišli, spoločne vykročili... (od 11.3.-16.6.1993.)

Do našej farskej rodiny nám v tomto období pribudli nasledujúci kresťania - katolíci:

1. Jozef Lávečka, syn Jozefa a Heleny rod. Vozdeckej, krst 14.3.
2. Denisa Sládeková, dcéra Petra a Adriany rod. Mrázovej, krst 13.3.
3. Andrea Horčíčková, dcéra Štefana a Jany rod. Košúthovej, krst 20.3.
4. Iveta Kulíšková, dcéra Petra a Ivety rod. Uvačkovej, krst 28.3.
5. Kristína Rábarová, dcéra Ing. Jozefa a Lubice rod. Adamcovej, krst 11.4.
6. Tomáš Mareček, syn Mária a Aleny Sládekovej, krst 11.4.
7. Veronika Fričová, dcéra Petra a Adriany rod. Brázdovičovej, krst 11.4.
8. Adriana Indrišková, dcéra Milana a Jarmily rod. Sládekovej, krst 24.4.
9. Filip Adamík, syn Petra a Daniely rod. Martinkovičovej, krst 24.4.
10. Zuzana Vávrová, dcéra Ing. Jozefa a MUDr. Edity rod. Hrebáčovej, krst 24.4.
11. Ondrej Obúlaný, syn Mariana a Daniely rod. Horčíčkovej, krst 15.5.
12. Jaroslav Rábara, syn Jaroslava a Daniely rod. Mružkovičovej, krst 15.5.
13. Peter Vanek, syn Ludovíta a Márie Vandákovej, krst 15.5.
14. Adriana Zeleňová, dcéra Jozefa a Márie Augustínovej, krst 29.5.
15. Jaroslav Viskup, syn Stanislava a Jarmily rod. Púchlej, krst 29.5.
16. Matej Hrkel, syn Karola a Kataríny rod. Záreckej, krst 29.5.

17. Nikola Banárová, dcéra Františka a Adriany rod. Markovej, krst 13.6.

Z našich radov nám odišli na večnosť:

1. Dňa 13. marca Rastislav Rábara, 70 r., pochovaný v Smolenickej Novej Vsi.
2. Dňa 14. marca Anton Jankovič, 61 r., Lošonec.
3. Dňa 17. marca Rozália Kubičárová, 64 r., Smolenická Nová Ves.
4. Dňa 17. marca Anton Frízo, 76 r., Smolenice.
5. Dňa 18. marca Vojtech Sloboda, 65 r., Smolenice.
6. Dňa 23. marca Anton Kočan, 74 r., Smolenice.
7. Dňa 4. apríla Anna Brázdovičová, 85 r., Smolenice.
8. Dňa 14. apríla Agnesa Kratochvílová, 84 r., Smolenice.
9. Dňa 22. apríla Ignác Bublávek, 67 r., Smolenická Nová Ves.
10. Dňa 2. mája Jozef Štibráný, 71 r., Smolenická Nová Ves.
11. Dňa 5. mája Veronika Mišová, 96 r., Lošonec.
12. Dňa 9. mája Pavol Pekarovič, 59 r., Smolenice.
13. Dňa 12. mája Mária Ferechová, 75 r., Smolenice.
14. Dňa 22. mája Jozef Orth, 59 r., Smolenice.
15. Dňa 11. júna Helena Hambáľková, 87 r., Lošonec.
16. Dňa 16. júna Jozef Roháč, 80 r., Smolenice.

Bože, daj im večné svetlo, blaho a pokoj!

Do spoločného života vykročili a vernosť si sľúbili:

1. Dňa 17. apríla v Lošonci Dušan Nádaský z Horných Orešian a Adriana Štibráná.
 2. Dňa 24. apríla Ing. Leo Blažek z Trnavy a Monika Jánošíková.
- Daj, Bože, aby žili v láske, svornosti a vernosti!**